

Sygnatura akt VI Ka 1111/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 lutego 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Andrzeja Zięby Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r.

sprawy **R. S. (1)** ur. (...) w K.

syna J. i K.

oskarżonego z art. 54§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 września 2015 r. sygnatura akt IX W 217/15

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. S. (2) kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 50 zł (pięćdziesiąt złotych).

VI Ka 1111/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 września 2015r., sygn. akt IX W 217/15, apelację wniósł obrońca oskarżonego R. S. (1).

Zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wyrażeniu poglądu, iż za udowodniony został uznany fakt popełnienia przez oskarżonego zarzuconych i przypisanych mu czynów.

Stawiając taki zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie R. S. (1), a z ostrożności procesowej o uchylenie orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania trafności wyroku Sądu Rejonowego.

Argumentacja apelującego sprowadza się do zakwestionowania zasadności ustawowego uregulowania zawartego w art.173 kks, który przewiduje możliwość przeprowadzenia postępowania karnego skarbowego w stosunku do nieobecnych.

Jeśli jednak ustawodawca przyjął takie rozwiązanie, to - w sytuacji spełnienia przesłanek wskazanych w ustawie - organ prowadzący postępowanie ma prawo je zastosować i w żadnym razie nie może to być podstawą podważania prawidłowości zapadłego rozstrzygnięcia.

Wyeksponowana przez skarżącego okoliczność, że sąd meriti nie dysponował wyjaśnieniami oskarżonego była prostą i oczywistą konsekwencją tego, że sprawa toczyła się w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych. Specyfika zarzuconych oskarżonemu wykroczeń skarbowych skutkowałą zaś tym, że podstawowym i wystarczającym materiałem dowodowym mogły być dokumenty dotyczące kwestii podatkowych związanych z prowadzeniem przez oskarżonego działalności gospodarczej. Brak w tej dokumentacji deklaracji w sprawie podatku od środków transportowych na rok 2013 i 2014 oznaczał oczywiście uchylenie się przez oskarżonego od obowiązku ich złożenia, co skutkowało narażeniem tego podatku na uszczuplenie.

Zachowanie oskarżonego polegające na ostatecznym opóźnionym złożeniu wymaganej deklaracji za rok 2013 dowodzi, że oskarżony miał świadomość istnienia takiej, obciążającej go powinności.

W apelacji nie wskazano żadnych konkretnych uchybień w toku rozumowania sądu pierwszej instancji uzasadniających twierdzenie, że przeprowadzona przez ten sąd analiza zgromadzonego materiału dowodowego jest nieprawidłowa, bo nie da się pogodzić z zasadami logiki, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Tymczasem tylko dowiedzenie takich mankamentów analizy przeprowadzonej przez sąd meriti dawałoby podstawy do skutecznego kwestionowania poczynionych przez ten sąd ustaleń faktycznych.

Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny prawnej zachowania oskarżonego i za przypisane mu wykroczenia wymierzył karę, która jawi się jako adekwatna do wagi czynów i istotnych okoliczności dotyczących ich popełnienia.

Z naprowadzonych względów sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jakiegokolwiek reformacji zaskarżonego wyroku i orzeczenie to utrzymał w mocy, co skutkowało obciążeniem oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.